

пращатъ и мѣстото ти за спане ще е винаги готово. Ето това ти е заржчалъ умниятъ ти баща.

Момъкътъ се много зарадвалъ. На тръгване отъ града, накупилъ хубави подаръци и ги раздалъ на децата и домакините, въ чийто кѣщи преспалъ на отиване. Хората много се зарадвали и му заржчали и другъ пътъ да се отбие на гости.

Когато се върналъ вкѣщи, баща му го попиталъ, изпълнилъ ли е заржката му. Синътъ разправилъ какво е сторилъ и кой го е научилъ да направи така.

— Тази мома ще да е много умна, — казалъ бащата. — Ще я вземемъ за снаха.

Синътъ се съгласилъ. Пратили сватовници, и момата склонила. Подиръ недѣля вдигнали сватба. Тръгнали съ коля и коне всички сродници и познати да взематъ момата. Отишли. Взели булката и си тръгнали. Но на край село ги пресрещнали селскитѣ ергени и имъ поискали много откупъ за момата, загдето я отвеждатъ въ чуждо село. Такъвъ билъ тогава обичаятъ. Сватбаритѣ нѣмали толкова пари, та решили да оставятъ бащата на младоженика залогъ, докато двама души отъ селото отидатъ да взематъ и донесатъ паритѣ.

Бащата се съгласилъ. На

тръгване, казалъ на сина си:

— Тази вечеръ преспете въ Сѣчената курия надъ село, а когато утре стигнете вкѣщи, кажи на майка си — да вземе кученцата отъ кучката и ги даде на котката, а котенцата отъ котката да даде на кучката. Ако — наставилъ бащата, — майка

• 24

ти не разбере, да попита булката.

Тръгнали. Като се мръкнало, всички започнали да се питатъ, кжде е тая Сѣчена курия, та да преспятъ въ нея. Никой не знаелъ. Попитали булката. Тя казала:

— Кжде ви сж лозята? Тамъ